

A. G. SHLJAPNIKOVILLE

Aleksandr hyvä! Kirjoitin Teille eilen lyhyesti. Tänään tekee mieli jatkaa keskustelua.

Japanilaisten ⁴⁵⁷ „ehdot” ovat kuohuttaneet minua sydänjuuria myöten. Kahdelle toimittajalle annetaan oikeus julkaista avustajan väittelykirjoitus!! Ei edes kolmelle, vaan kahdelle — kustantajat eivät siis „luota” kehenkään muuhun, paitsi itseensä ⁴⁵⁸.

Tämän kohdan tarkoitus on selvä: tahdotaan piiloutua Radekin taakse ja *kärjittää* meidän ja toisaalta hänen ja PSD:n välisiä erimielisyyksiä ⁴⁵⁹. Se ei ole väittelyä, vaan mitä pahinta juonittelua, halpamaisuuden huippu. Se on samaa kuin meidän „sysääminen” Pariisissa väittelyyn Rappoportin tai Ljovan tai Viktorjonokin taikka Bogdanovin kanssa vuonna 1911!!! Kirjoitin Teille, että puolalainen „Gazeta Robotnicza” (*helmikuussa 1916*) esiintyy meitä vastaan aivan niin kuin nuo silloiset pariisilaiset.

En astu missään nimessä toimituskuntaan, missä juonitellaan tuolla tavalla väittelyn varjolla. Koska Te, herrat japanilaiset, tahdotte auttaa hajottamaan puoluettamme, tehkää se *omalla* vastuullanne. Teillä on täysinäinen rahapussi. Julkaisekaa itse Radekin tai „Gazeta Robotniczan” „väittelyjä”: silloin *venäläiset* työläiset huomaavat heti, että olette juonittelijoita, ja ajavat teidät pois. Tahdotte *tehdä* tämän konnanteon „kollektiivisen toimituskunnan” *varjolla*. Anteeksi, mutta siihen minä en suostu, vaan paljastan teidät. Siinä vastaukseni japanilaisille tältä osalta.

Samaa sanon myös „tasa-arvoisuudesta” (seitsemän hylkääminen eli äänestys) ⁴⁶⁰. Se on entisen „pelin” jatkamista. Mitä tekemistä tässä on puoluekantaisuudella: meidän pitäisi katsoa „tasa-arvoisiksi” henkilöt, jotka ovat kunnostautuneet *kielteisessä mielessä!!* Mistä hyvästä?

Tasa-arvoisuus = oikeus pilata työtä! Minkä nimessä? mitä varten? rettelön *ikuistamiseksi*?

Ei, jos tahdotaan kokeilla *uudestaan* — laittakaamme *uusi* aikakauslehti, oikeastaan *kokoelma*, ja *yrittäkäämme* (vanha luottamus on horjahtanut) julkaista yksi kokoelma seitsemän hengen toimituskunnan voimin. *Kokeilkaamme*: tämä on suurin myönnytys, jonka voin tehdä puhtaalla omallatunnolla. Ellei koe onnistu, herrat juonittelijat ja kapitalistit eivät menetä mitään, sillä „rahapussi” voidaan aina evätä. Siinä tapauksessa julkaisemme oman kokoelmamme. Yksinkertaisesti. Selvästi. Ilman rettelöä.

Puristan lujasti kättänne ja pyydän olemaan kärsivällinen.

Teidän *Lenin*

Kirjoitettu
maalis- tai huhtikuussa 1916
Lähetetty Zürichistä Kristianiaan

Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljuisija”
aikakauslehden 7. numerossa

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan